

A TISZÁNINNENI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET
ÉVI RENDES KÖZGYŰLÉSE
Miskolc, 2022. július 8.

A Missziói Bizottság jelentése

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

A Missziói Bizottság jelentésének elején – amely nem csak a 2021. esztendőről szól - álljanak itt Nt. Deliné Horkay Márta lelkipásztor testvérünk igei gondolatai, amelyeket az Egervölgyi Református Egyházmegye elé idén beterjesztett előadói jelentésében fogalmazott meg az Apostolok cselekedeteiről szóló könyv 1,8 verse alapján:

„... és lesztek nékem tanúim...”

„Ez minden Krisztus-követőnek feladata, rendeltetése, kötelessége. Nem én szabom meg, hogyan akarom követni, hogyan gondolom az Ő szolgálatát, mennyit bírok, vagy mennyit vagyok hajlandó tenni érte? Ezt nem én, ezt Jézus szabja meg. Egy szóban foglalja össze: tanú! Tanúra perben, bíróságon, tárgyaláson van szükség. Mi a feladata? Nem véd, nem vádol, nem ítél. Ez az ügyvéd, az ügyész, a bíró dolga. A tanú egyszerűen elmondja, mit látott, mit hallott, mit tud valakiről vagy valamiről. Sajnos sokan nem így látják ezt...”

Az evangélium, Jézus védőjének teszi meg magát az ember. Magyaráz, érvel, vitatkozik. A hitetlenekkel, istentagadókkal szemben be akarja bizonyítani Isten létét, Jézus életét, az evangélium igazságát. Ítélik mások – szerinte – nem helyes hitéről, életéről, felfogásáról. Küzd a maga igazságáért. Ahelyett, hogy Jézus tanúja lenne.

Vagyis, hogy elmondaná, mit tud Jézusról. Nem egyszerű észbeli ismereteket közöl. Ezt akárki megteheti, aki tud valamit Róla. Hanem azt mondom el, amit magam is megtapasztaltam, átéltem Jézusból, az evangéliumból. *„Mert nem tehetjük, hogy amiket láttunk hallottunk, azokat ne szóljuk”*, mondják Péter és János a főtanács előtt. ApCsel 4,20. *„Amit hallottunk és láttunk, hirdetjük néktek”*, tanúskodik János. IJán 1,1-3. Ez a bizonyágtétel! Ennek van hatása. Azt mondom, úgy mondom, ami nálam is valóság! Jézus azt is pontosan megszabja, hogy hol legyen tanúja.

- 1./ Jeruzsálemben. Ahol megfeszítették az Urat. Otthon. Ahol ismernek, tudják, ki vagyok. Otthon a legnehezebb keresztyénnek lenni.
- 2./ Az egész Júdeában: Rokonság, szomszédok, munkatársaim. Akik közt otthonomon kívül a legtöbbet vagyok.
- 3./ Samáriában. Szélesebb környezetemben. Ahol talán nem is kell beszélnem, mert életnek beszédét kell elénk tartani. Fil 2,16.
- 4./ A földnek mind végső határáig. Mindenkinék, akivel csak találkozom.

Milyen tanúja vagyok az Úrnak? Igazi tanúvá csak a Szent Lélek tehet. Ő tesz bizonyágot mellettem. Ő ad hitelt, erőt szavamnak. Az apostolok is csak a Szent Lélek kitöltése után lettek tanúkká.”

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

... erősödjetek meg az Úrban és az Ő hatalmas erejében.” Efézus 6,10

A páli Ige kérése, intése szólít meg minket és figyelmeztet bennünket arra, hogy keresztyén küldetésünket csak a Krisztus-hitben megerősödve, Isten fegyverzetét felöltve végezhetjük. Elhalkul a bizonyágtétel, csendessé lesz a missziói lelkiület ott, ahol a hit, a gyülekezeti élet, az egyházi közösség meggyengül, ahol a tradíció feszes keretei, a múltat megszépítő nosztalgia, a megszokottság fásultsága, a kiégés, az érdektelenség vagy az önzés nem ad teret az Igében rejlő, életünket újra és újra megújító, felüdítő forrásnak: az élő Krisztus által kínált élő víznek.

„Erősödjetek meg...” – üzeni az apostol. Ahhoz, hogy Krisztus evangéliumát, életnek és örök életnek üzenetét, a Megváltóról szóló bizonyágtételt minél többeknek elvigyük, **meg kell erősödni magunknak is a hitben, meg kell erősíteni gyengülő közösségeinket. Ez az első lépés**, mielőtt egy missziói stratégia nagy íveit meghúzzuk. E jelentésben így tekintünk vissza, nem csak az elmúlt évre, és így tekintünk a jelenre és a jövőre is.

A számbeli gyengülés – ha egyházkerületünk reformátusait, gyülekezeteit nézzük – már évtizedek óta látható. A tények önmagukért beszélnek:

2007-ben, az egyházmegyék statisztikai jelentései alapján, a Tiszáninneni Református Egyházkerület gyülekezetei 58 581 főt tartottak számon a választói névjegyzékekben. Ugyanez az adat 2019-ben 44 219 fő. A csökkenés tizenhárom év alatt 25%-os volt. A választó névjegyzékben szereplők egynegyedét, 14 362 főt veszítettünk el.

Egyházmegyékre vetítve ez az időszak a következőképpen néz ki:

egyházmegye	választói névjegyzékben szereplők száma (fő) 2007-ben	választói névjegyzékben szereplők száma (fő) 2019-ben	csökkenés (%)
Abaúji Református Egyházmegye	12 279	8 464	31 %
Borsod-Gömöri Református Egyházmegye	22 437	19 891	11,5 %
Egervölgyi Református Egyházmegye	7 785	5 009	35,5%
Zempléni Református Egyházmegye	16 080	10 855	32,5 %

Ennek a drasztikus csökkenésnek az okai között ott vannak azok a társadalmi, gazdasági, népességi, szociológiai folyamatok, amelyek Borsod-Abaúj-Zemplén és Heves megyét jellemzik az elmúlt 30 évben, ezek közvetlen hatással vannak református közösségeinkre is. Érdeemes megemlíteni néhány jellemző vonását ezeknek, a teljesség igénye nélkül:

- Nehéz gazdasági környezet (a rendszerváltáskor tönkrement ipar, bányászat, mezőgazdaság következményei), a bérek elmaradnak az ország fejlettebb régióitól, a jó szaktudással rendelkező férfiak számottevő része az ország más tájain vagy külföldön dolgozik.
- A fiatalok elvándorolnak, akik felsőfokú tanulmányokat végeznek, már nem jönnek vissza.
- Csökkenő lakosságszámok (Borsod-Abaúj-Zemplén megye lakossága 2001-ben: 744 ezer fő, 2019-ben 642 ezer fő volt). Két fő oka: az elvándorlás, és a halálozás/születés kedvezőtlen aránya.
- Növekszik a roma lakosság aránya.
- 2019-ben megyénkben a szülő nők több mint 40 %-ának legfeljebb 8 osztályos végzettsége volt.
- Az általános iskolák rendszerét érintő átalakítással, amely 2005. környékén zajlott le, a kistelepülések közül nagyon sokban megszűnt az általános iskolai oktatás.
- Ahol nem magas a roma lakosság aránya, ott a település korfája felül szélesedő, megnőtt a nyugdíjasok aránya.
- Jellemzővé vált a közösségek, a közösségi élet meggyengülése, az emberekben a befelé-fordulás, az érdektelenség, a bezárkózás felerősödött, a közösség iránti felelősség csökkent. Kicsi az érdeklődés, a részvétel a települési közösségi programokon is. A közösségi érdeklődés szintere átlép a közösségi média felületére. Az úgynevezett „Z generáció” (1995 után születettek) már szinte kizárólagosan az interneten tájékozódik. A szekularizáció, a modern szinkretizmus, az ultraliberális mainstream elemi erővel árad a médiafelületekről.
- A hagyományos értékek iránt csökken az igény. Tapasztalunk egyfajta szellemi-kulturális igénytelenséget.
- A sokaknál meglévő alkoholizmus jelentős károkat okoz a családokban, a fiatalok között a tudatmódosító szerek már a legkisebb falvakban is jelen vannak.

Népegyházi kereteink roskadoznak. A népegyház jellemzője, hogy a beleszületés, a családi és gyülekezeti életben a hagyománytisztelet, az elődök hitében való járás, az egyház iránti tisztelet, a szokások, a gyülekezethez tartozás, mintegy erkölcsi imperativus, fontos megtartó erőként jelentkeznek. De a mai kor értékválsága nem kíméli ezt a látásmódot. Érezhetően mozdul egyházunk, mozdulnak gyülekezeteink a népegyházi jelleg felől a hitvalló egyház irányába.

Mindezekhez a folyamatokhoz mellé kell tennünk az elmúlt két év pandémia-időszakát is. Az egyházmegyei missziói jelentések aláhúzzák ezt. A zempléni jelentésben Nt. Dr. Kádár Ferenc írja az elmúlt évről, hogy „március 8-tól május 2-ig istentiszteleti szünetet kellett tartanunk. Az év további részében már nem voltak

kényszerű szünetek, s a védőoltások hatása is reménykeltő volt, mégis a szétszéledés és erőtlenség jeleit láttuk, sőt mind a mai napig azt tapasztaljuk, hogy a templomba járás legtöbb helyen még most sem éri el a vírus előtti szintet.”

A számbeli csökkenés gyülekezeteink többségében tény, és láthatjuk az előzőekből, hogy nem azért van így, mert a lelkipásztorok többsége nem hűséggel végezné szolgálatát.

„*Erősödjetek meg...*” – szól és szólít meg az Ige minket, Krisztus tiszáninnyi református népét. Először is váltsunk látásmódot. A statisztikai szemlélet csak elkeseredésre ad okot. Elérkezett az ideje, hogy a demoralizáló „de kevesen vagyunk” általános sóhajon túllépünk végre, és erősödjünk meg Krisztus-hitben, közösségben, az Ige egyházának biblikus jellemvonásaiban.

Istennek hála, hogy **van mindenhol egy gyülekezeti mag**, akik keresik az Igével való találkozást, akik járnak az istentiszteletre, akikre lehet számítani, akik munkát, áldozatot is vállalnak. Van, ahol hárman-négyen, van, ahol tízen-húszan, van, ahol többen és van, ahol még többen.

Az abaúji jelentésben olvashatjuk Nt. Bódi Noémi lelkipásztor testvérünk reménységet sugárzó gondolatát: „Sokszor a szomorú valóságot látjuk, tapasztaljuk a mindennapi életünkben, de azért jól látszanak a kicsi örömeink is, amelyek arra buzdítanak, hogy igen is van küldetésünk ott ahol élünk, ahová a Mindenható Isten állított. Hálát adni mindenkor mindenért!”

A borsodi jelentésben Nt. Péter András lelkipásztor testvérünk rávilágít, hogy a járvány idején „megmutatkozott: kik azok akik igazán szívükön viselik az egyházközség sorsát és ragaszkodnak hitükhöz.” A pandémiás időszakban „rendezvény-centrikusság helyett kapcsolat-centrikussá vált a gyülekezetek működése”, a „számontartó szeretet” fogalma megtelt tartalommal és megmutatkozott egymás felé. Megállapítja a jelentés, hogy „mindenütt van egy hűséges mag, akik szomszárják az Igét és a közösséget”. A zempléni jelentésben ez áll: „Különösen is hálát kell adnunk Neki a hűségesekért, a gyülekezet kitartó magjáért.”

Ez maga erőforrás. Amit őrizni és táplálni kell. Erősíteni. A mennyiségi szemléletünkkel, a számokkal, sokra nem megyünk. **Ideje a mennyiségi gondolkodásunkból áttérni a minőségi gondolkodásra.** A minőség számítson, ne a mennyiség!

Nem az a fontosabb, hogy kevesen vagyunk vagy sokan, hanem az, hogy milyen a keresztyén életünk minősége. Vegyük nagyon komolyan Jézus szavát, adjon ez erőt: „*Mert, ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.*” (Mt 18,20) Mi a feltétele ebben az Igében annak, hogy Krisztus jelenléte megtapasztalt valóság legyen? Az, hogy az Ő nevében, Krisztus hitben legyünk együtt. Nem az, hogy hárman vagyunk vagy harmincan, vagy háromszázan. Az mindegy. Ugyanaz a jutalom, mint a szőlőmunkások esetében is (Mt 20,1-16).

A bajok ott kezdődnek, amikor nem Krisztus neve lesz a legfontosabb. Amikor életünk, közösségeink nem az Ő dicsőségét keresik, amikor a szeretet fogyatkozik meg, amikor megváltott életünkért nem tudjuk megmutatni hálaadásunkat. Amikor többen gondoljuk azt, ami a feleslegből kerül az Úr elé, mint az özvegyasszony két fillérjét. Amikor a keresztyén élet minőségéről beszélünk, ezekre gondolunk. A megélt hit kérdéseire. Arra a tanúság-tételre, amelyről e jelentés bevezető igei üzenete szólt. Ezek

nem azon múlnak, hogy valaki kisgyülekezetben él-e, szórványban él-e, vagy egy nagy közösség tagja.

A Tiszáninneri Református Egyházkerület missziói koncepciójának első lépése – hűen a páli buzdításához: „erősödjete meg az Úrban” -, hogy megerősítse hitben és összetartozásban a lelkipásztori közösséget, a gyülekezetek közösségét, azt az elmondhatatlan értéket képviselő, meglévő református humán erőforrást, amely hivatott a misszióra. Az egyházkerület a maga eszközeivel ezt a célt szeretné szolgálni.

A kerület **lelkipásztori közössége** maga is megerősítésre szorul. A sokrétű tennivalók, a szolgálatban való magányosság, a meg nem értettség érzése, a konfliktusok, mentális problémák, a megfáradás, sokszor bezárkózást eredményeznek. Legyen prioritást élvező feladatunk, hogy lelkészeinknek biztosítsunk olyan alkalmakat, találkozásokat, ahol érzik az „igazán egymást értjük” közeg hitünkben és szolgálatunkban megerősítő jelenlétét, és egyházmegyéink, egyházkerületünk részéről az odafigyelő törődést, azt, hogy minden gyülekezetben, intézményben való szolgálat, és szolgálatot végző fontos.

Üdvözljük és köszönjük azokat az egyházmegyei alkalmakat, amelyek a lelkészértekezleteken túl is, egy-egy egyházmegye lelkészi közösségének megerősítését szolgálják. Ilyen az Abaúji Református Egyházmegyében a lelkészcsaládok közös karácsonyi alkalma. Áldott alkalmak a Borsod-Gömöri Református Egyházmegye Mályiban tartott lelkészi, lelkész-gondnoki csendesnapjai. Az Egervölgyi Református Egyházmegyében az évente megrendezésre kerülő lelkészi csendesnap, vagy az adventi vacsora este, a lelkészek és családjaik közös programja. A Zempléni Református Egyházmegyében a járvány éve előtt megtartott családi napon lehettek együtt a lelkipásztorok.

Egyházkerületünk is igyekszik olyan találkozási lehetőségeket biztosítani kerületünk lelkipásztorainak, ahol a közösség erősödhet, és a gyülekezeti szolgálatot az egymás iránti bizalom és a közös feladathoz erőt adó, támogató és megértő közeg segíti.

Ilyen alkalom volt - már ebben az évben - a **márciusban Miskolcon megrendezett Tiszáninneri lelkész találkozó**, vagy az áprilisi, **Mályiban megtartott, „Hívás-értelmezés” című alkalom**, ahol Dr. Kis Klára, a DRHE adjunktusának vezetésével egy igazán őszinte hangvételű délutánnak lehettünk részesei. A kerületi lelkészi közösségnek szánt alkalmainkat, ahol hitünkben, szolgálatunkban erősödhetünk, a jövőben is elkészítjük majd. Örölnénk, ha minél többen részt vennének ezeken egyházkerületünk lelkipásztorai közül.

De fontosak a **gyülekezeti találkozók** is, ahol gyülekezeteink tagjai élhetik meg a testvéri közösséget, és keresztyén református hitében megerősödve térhet vissza ki-ki a maga otthoni szolgálatához. Ebben a reményben szerveztük az elmúlt évben a Lévay Gimnáziumban a **Lelkész-presbiteri konferenciát**, ahol a korábban megszokott beszámolókról és előadásokról a hangsúly a meghallott, megértett Ige egyházat és életet formáló erejére került, Krisztus szeretetét hirdető, és erről éneklő bizonyágtételek nyomán együtt erősödhattünk meg szolgálatunkban.

Az idén, nemrég került sor **Sárospatakon a Tiszáninneri református gyülekezetek találkozására**, ahol több, mint 60 gyülekezet, több, mint 800 képviselője

vett részt. Az Ige mellől indulva éltük meg a találkozások és közös élmények örömét, keresztyén református hitünkben való összetartozásunkat. Ugyancsak támogatja egyházkerületünk az **abaújházi Lelkesítő** alkalmat, amely összegyűjti évről évre a Krisztus hitüket azon a napon egy nagy közösségben megélni akaró testvéreket. Ezeket a minden gyülekezetet érintő eseményeket is évente szeretnénk megrendezni.

Üdvözljük és köszönjük azokat az egyházmegyei alkalmakat, és azokat a gyülekezetek által szervezett, több gyülekezetet megszólító evangelizációs alkalmakat, amelyek megszólítják híveinket, és lehetőséget teremtenek az Ige melletti találkozásra, egymást erősítő, hit-élményt jelentő ajándékkal járulnak hozzá gyülekezeti tagjaink életéhez.

Ugyanakkor egyházkerületünk szeretné támogatni azokat a hitépítő, gyülekezeteink hűségeseit, közösségeink kitartó magjait erősítő kezdeményezéseket is, amelyek **regionálisan, egy-egy kistérségben** valósulnak meg. **Erre hívtuk életre egyházkerületünk költségvetésében azt az 5 millió forintos alapot**, ahol gyülekezetek összefogásában, helyben megrendezett programokra lehetett az idén támogatást kérni. Egyházkerületünk Magyarország egyik aprófalvas településszerkezetű, hátrányos helyzetű régiójában végzi szolgálatát. Gyülekezeteink között nagyon sok olyan kis közösség található, ahol nem tudnak forrást biztosítani ilyen jellegű programokra. Szerettünk volna, és a jövőben is szeretnénk lehetőséget biztosítani arra, hogy helyi közösségeink hűséges templomjáró tagjai, és minden érdeklődő, ne csak nagy egyházkerületi vagy egyházmegyei eseményeinken találkozzanak egymással, és hit-élményt jelentő, hitünket erősítő programokkal, hanem helyben, az adott kistérségben is.

Célunk az is, hogy ezen programok által egy-egy adott kistérség gyülekezeteinek kapcsolatát szorosabbra lehessen fűzni, hasonló örömmel, nehézségekkel, adottságokkal rendelkező gyülekezetek közössége együtt élje meg az összetartozás, a nagyobb közösségben való lét erőt adó ajándékát.

Felhívásunkra 39 gyülekezet 11 támogatási kérelme érkezett be, ezeket a kérelmeket 200.000.-Ft-tal támogatta egyházkerületünk, hogy a tervezett közös programokat, alkalmakat megvalósíthassák.

Párhuzamosan a gyülekezeti és lelkipásztori közösségeink Isten dicsőségét és felebarátaink javát szolgáló elhívását megerősíteni célzó kezdeményezésekkel, meg kell jelenjen határozottabban és világosabban az a missziói lelkület, amely Krisztus életmentő, örök életet adó evangéliumát közelebb szeretné vinni azokhoz, akik csak laza szálakkal, vagy egyáltalán nem kötődnek református egyházunkhoz. Tanúságot, bizonyágot tenni Krisztusról, életünkben jelenvaló és megtapasztalt kegyelméről azok felé, akik nem ismerik őt.

Ehhez ki kell lépünk a biztonságot nyújtó komfortzónánkból, templomaink és intézményeink falai közül, és bizonyágot tenni hitünkről nem szakrális, vagy nem saját környezetben. Ez az **ún. utcamisszió**. Ennek **első alkalmát tartottuk meg Kazincbarcikán, 2022. június 11-én**. A város főterén felállított színpadon szólt az Ige, hirdettetett Krisztus evangéliuma szóval és énekkel. Példás összefogásban mutatkozott meg a város reformátussága, együtt az egyházkerület, a kazincbarcikai gyülekezetek, és a város református oktatási intézményei. Sok száz ember fordult meg a téren, de legalább

kétszázán voltak részesei a színpadon is az elhangzó Isten-dicséretnek. A misszióknak ezt a formáját folytatni kívánjuk egyházkerületünk városaiban.

Itt kell megemlítenünk, hogy a **cigánymisszió** különösen fontos kérdéssé kell, hogy váljon egyházkerületünkben, hiszen Magyarországon arányaiban éppen a Tiszáninneni Református Egyházkerület földrajzi területén van jelen a roma lakosság egyik legnagyobb mértékben a maga sajátosságaival együtt. A roma kisebbséghez tartozók lélekszámának növekedése intenzív, különösen, ha mellé tesszük térségünkben a nem roma lakosság lélekszámának nagyarányú csökkenését. A cigánymissziót tekintve Istennek hála vannak eredményes és követendő példák egy-egy gyülekezetünkben, a Református Szeretetszolgálat is végzi a maga munkáját a Felzárkózó Települések programban, a Jelenlét programban, de érezzük, hogy hiányzik egy közös koordináció, párbeszéd, közös stratégia. Szükség van arra, hogy elhivatott, hitben járó, szakértelemmel rendelkező lelkészek és világi munkatársak végezzék a roma emberek között a pasztorációt, segítve integrációjukat egy-egy gyülekezetbe, ahol ez működő modell lehet, vagy önálló református cigányközösséget hívjanak életre.

Fontosnak tartjuk az elmondottak fényében, hogy a misszióról ne csak általánosságban, ne csak a „mit kellene tenni?” újra és újra átbeszélte kérdéskör mentén gondolkodjunk, hanem konkrét eseményekkel, tettekkel erősítsük meg hitünket, közösségeinket, és így lépünk Krisztus üzenetével az emberek elé. Szeretettel kérjük a tiszáninneni református közösséget, hogy közös imádságban hordozzuk ezeket az alkalmakat, és fohászkodjunk, hogy Isten áldása kísérje ezt a szolgálatot.

Egyházkerületünk hatályos rendelete szerint Missziói Bizottságunk **kitekint az ifjúság között végzett szolgálatra**, az ének-zene ügyére és a szórványügyre is. Külön ifjúság ügyi jelentés csak a Zempléni Református Egyházmegegyében olvasható. Nt. Tóth Tamás lelkipásztor testvérünk jelentésében elemzi a generációk jellemzőit, különös tekintettel az ún. Z-generációra. Megállapítja, hogy ennek a generációnak olyan sajátosságai vannak, amelyek nehezé teszik integrálásukat gyülekezeteinkbe az ifjúságot hagyományos módon megszólítani akaró kezdeményezések nyomán. Hálát adunk azokért a gyülekezetekért, ahol kisebb nagyobb ifjúsági csoportot fognak össze, és rendszeres alkalmakat tartanak számukra.

Az ifjúság között végzett szolgálat kiemelt eseményeivé váltak – különösen az elmúlt húsz évben – azok a nyári alkalmak, **napközis táborok**, amelyek igyekeznek a hit, a közösség, a református gyülekezethez való tartozás élményét megmutatni a gyerekeknek, fiataloknak. Nagyon sok gyülekezetünk szervez ilyen napközis tábort.

Áldott alkalom egyházkerületünk **Sárospataki Ifjúsági Konferenciája**, amely évente több száz gyermeket, fiatal gyűjt össze, most a pandémia után is, egy keresztyén református közösségbe.

Hálával és köszönettel gondolunk azokra a lelkipásztorokra, gyülekezeti segítőkre, akik a nyáron hittel odaszánják idejüket, energiájukat, munkájukat ezekre az alkalmakra.

Egyházkerületünkben az ifjúsági szolgálat fontos területe az, amit Nt. ifj. Csomós József lelkipásztor testvérünk és munkatársai vezetésével a **TIREKIFI** végez. Kértük, hogy rövid beszámolóval mutassa be munkájukat, ez a beszámoló e jelentés 1. sz. mellékletét képezi.

Az **egyházi ének-zene ügy** középpontjában az elmúlt évben az új énekeskönyv ügye állt. Ez minden egyházmegyei jelentésben hangsúlyos témaként szerepel. Egyházunk Zsinata 2021. szeptember 24-én kelt határozatában megállapította, hogy 2021. november 28. -ától a Magyarországi Református Egyház hivatalos énekeskönyve a 2021-ben megjelent **Új Énekeskönyv**. Úgy látszik a kezdeti kiadói, nyomdai nehézségek leküzdésre kerültek, ez év tavaszán újra lehetett rendelni, vásárolni. Az Új Énekeskönyv bevezetése folyamatos gyülekezeteinkben, sok helyen párhuzamosan használják a régi és új énekeskönyvet.

Általánosságban elmondható, hogy gyülekezeteinkben a kántorok száma nem változott – ahogyan ezt a borsod-gömöri jelentésben is olvashatjuk -, sok helyen a lelkipásztorok látják el ezt a szolgálatot is. A kántorképzés, utánpótlás ügye újra és újra felmerülő kérdés. Nem vagy alig, kis létszámmal működnek a kántorképző tanfolyamok az MRE területén. Nt. Szűcs Endre lelkipásztor testvérünk megfontolásra érdemes javaslatot terjesztett az MRE Elnökségi Tanácsa elé ebben az ügyben, elemezve a jelenlegi nehézségeket és megoldási tervet is felvázolt.

Hálával és köszönettel vagyunk azon gyülekezetek felé, ahol szolgáló kórusok működnek, ahol zenés alkalmakat tartanak, hogy az Isten dicséret az ének és a zene nyelvén is hangzik.

Szórványainkkal kapcsolatban a stagnálás vagy a fogyás tényének megállapítása minden egyházmegyei jegyzőkönyvben megtalálható. Jellemző, hogy idősek a szórványban élő gyülekezeti tagok, alkalmak a szórványokban hetente, kéthetente vagy havonta vannak. Tendencia lett többfelé, hogy a szórványban élőket az anyaegyházközség istentiszteleteire hívják, de örömteli tényként számol be például a borsod-gömöri jelentés arról, hogy van olyan szórvány, ahol 5 év után újraindultak helyben az alkalmak. Fiatalok bekapcsolódásáról ad hírt az egervölgyi jelentés Mezőnyárád esetében, a zempléni jelentés Dorkót említi, mint létszámában gyarapodó szórványt.

Meg kell említenünk itt a jelentésben azt az alkalmat, amelyet tavaly szeptemberben a Zempléni Református Egyházmegye szervezett Karoson, a **Kis- és szórványgyülekezetek találkozóját**, ahol testvéri közösségben számoltak be a lelkipásztorok az összegyűlteknél a szórványokban, és a kicsiny gyülekezetekben végzett szolgálatokról, és együtt erősödtek hitükben, kitartásukban ezen gyülekezetek szép számmal megjelent tagjai.

Köszönjük a szórványgondozó lelkipásztorok munkáját, akik hűséggel végzik szolgálatukat a „végeken” is.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Határozati javaslatként kérjük a Missziói Bizottság jelentésének elfogadását!

Miskolc, 2022. július 4.

Vadnai Zoltán Géza lp.
a Missziói Bizottság elnöke

1. sz. melléklet

Beszámoló a TIREKIFI szolgálatáról

Gyakran hangzik el a fiatalokkal kapcsolatban, hogy ők az egyház jövője. Általában a velük való foglalkozás ki is merül abban, hogy ezt elmondjuk róluk vagy esetleg nekik. A mögöttünk lévő közel lassan tizenhárom év arra volt bizonyíték, hogy a fiatalok akkor lehetnek benne aktívan az egyház jövőképében, ha a jelenében és mindennapi életében is benne vannak. A jövő egyházáért ma és most kell dolgozni, különösen is akkor, ha a ma fiataljairól van szó.

Az Ifjúsági Misszió alapgondolata Csomós József Püspök Úr és Ábrám Tibor Főgondnok Úr kerületi szolgálatba lépésének kezdetétől fogva meg volt, de konkrétan 2009 nyarán indult el szervezett módon. Nagyon hamar világossá vált, hogy az ifjúsági misszió elsődleges küldetése nem a gyülekezetek és lelkipásztorok felé van (habár több kiemelt programot kezdtünk el szervezni a gyülekezetek számára: konfirmandus találkozó, kerületi ifjúsági csendesnap, reformációs ifjúsági istentisztelet etc.), hanem a gyülekezetbe nem járó, Krisztust nem ismerő fiatalok felé. Így született meg, hosszú imádsággal és munkával telt idő után az a küldetésnyilatkozat, ami a mai napig meghatározza mit és miért csinálunk. *„A Tiszáninneri Református Egyházkerület Ifjúsági Missziójának a küldetése, hogy Isten igéjével a fiatalokat elérje, őket Krisztus követésére indítsa és keresztyén református közösséggé formálja azért, hogy Istenhez ragaszkodjanak és társaikkal törődjenek.”* Így lett a küldetésnyilatkozat öt kiemelt szava a munkánk és szolgálatunk meghatározó eleme. Elérni, Indítani, Közösséggé formálni, Ragaszkodni, Törődni. Ennek mentén végzett szolgálatunk kiemelt területei a 2021-es évben a következők voltak.

A vallástanárok munkaközössége jelenleg 11 főből áll. Lelkészek, vallástanárok és hitoktatók alkotják a csoportot. 9 miskolci nem református egyházi iskolában végzik szolgálatukat, öten általános iskolában ketten 8 osztályos gimnáziumban hárman 4 osztályos gimnáziumban, szakgimnáziumban tanítanak. Összesítve: ebben az évben hitoktatóink 9 iskolában, 91 csoportban, 1137 tanulót tanítanak. Ezeknek a gyerekeknek évente több hittanverseny, bibliai játszóház és

kreatív foglalkozás kerül megrendezésre. A misszió állandó helyszíne a Széchenyi u. 56. szám alatt található ifjúsági iroda, ami helyet ad fűzőklubnak, játszóháznak, quiz esteknek, felnőtt és középiskolás képzéseknek és tréningeknek, valamint heti két istentiszteletnek, aminek a kereteit az Avasi Református Egyházközséggel kezdtük végiggondolni. Havonta átlagosan 320 fiatal látogat el a Tirekifi Centrumba.

Fontos missziós felület a honlapunk a tirekifi.hu, amin eddig 3800 db áhítat jelent meg a biblaolvasó kalauz szerinti „értem” rovat részeként. Jelenleg hivatalosan ezt ebben az évben három gimnáziumban is használják reggeli igei táplálékként a diákok és tanárok (Tata, Szentendre, Lévay), de nem hivatalosan több intézmény is jelezte, hogy olvassák és használják rendszeresen. A fb-insta felületünkön (mivel össze vannak kötve így egyben érdemes nézni őket) napi szinten 200 fiatalt érünk el rendszeresen, de a kiemelt megjelenések, például az adventi kihívás 9875 fiatalt ért el.

Miskolc, 2022. július 4.

ifj. Csomós József
ifjúsági referens